

جواد فروغی، پرستار، امدادگردا و طلب و قهرمان المپیک در گفت و گوی اختصاصی با «شهروند»:

مدال طلا تقدیم به همه پرستاران دنیا

ملیحه محمودخواه اسلحه را که بالا آورد، تمام تمرین های سختی که در این مدت انجام داده بود، در یک لحظه جلوی چشمش رژه رفت. همان موقع که بیمار را اینتوبه می کرد و خودش کرونا گرفت. آن دوهفته ای که خودش در بیمارستان بستری بود. شیفت های بعد از تمرین که چشم هایش از خستگی باز نمیشد و انگار یک مشت شن ریزه توی آن پاچیده بودند. پیرمرد بیماری را به یاد آورد که چند شب بالای سرش نشست و وقتی پیرمرد به هوش آمد، از ته دلش برایش دعا کرد هر چه که می خواهد را خدا به او بدهد. حالا موفقیتش همه آرزویی بود که از خدا خواست. از خدا خواست دست خالی برنگردد. از خدا خواست حالا که نماینده کادر درمان در المپیک است، مدال افتخار کادر درمان را بالا ببرد.

جواد فروغی پرستار ۴۱ ساله بیمارستان بقیه الله (عج)، همان پدر مهربانی است که سکوت و بدون هیاهو مدال طلای المپیک ۲۰۲۰ را از آن خود کند و برای اولین بار در تاریخ ورزش ایران، تیراندازی را صاحب مدال المپیک کند.

۴۱ سال پیش در دیار مردان لر به دنیا آمد و همانجا رسم مردانگی را آموخت. آموخت موفقیت زمان و مکان نمی شناسد، هر وقت اراده کند، می توان موفقیت را کسب کرد. او ضرب المثل خواستن توانستن است را معنا کرد؛ خواست و توانست.

کارشناسی پرستاری اش را که گرفت، کارش را در بیمارستان بقیه الله (عج) شروع کرد، نه تصمیمی داشت قهرمان شود و نه برنامه ای برای مسابقات خود داشت.

او فارغ التحصیل رشته پرستاری تیراندازی را از طبقه دوم بیمارستان از ۳۰ سالگی شروع کرد. خیلی اتفاقی آن هم وقتی مسابقه ای برای کارکنان بیمارستان برگزار شد، بدون آمادگی مسابقه داد و نفر اول شد.

اما باز هم تیراندازی برایش جدی نبود، پراکنده و جسته و گریخته مسابقه می داد اما هر بار که در مسابقه ای شرکت می کرد، بی برو بگرد رتبه می آورد، اینکه از سال ۹۶ تصمیم گرفت کمی با برنامه تر کار کند.

در نهایت مردادماه ۱۳۹۶ به عضویت تیم ملی ایران در رشته تیراندازی تپانچه درآمد و دو سال بعد در اولین تجربه اش در مسابقات آسیایی اندونزی به مقام ۲۱ رسید.

او در این سال بود که سهمیه حضور در المپیک ۲۰۲۱ توکیو زاین را به دست آورد، آن هم به توصیه مربی که بارها و بارها به او گفته بود که می تواند در این رشته مدال آور باشد. او درست می گفت توانایی جواد را شناخته بود، اما شاید مربی هم نمی دانست که مدال طلای تیراندازی در المپیک در انتظار او باشد.

او خودش می گوید: «تیراندازی را اولین بار در طبقه منفی دو بیمارستان در زمان گذراندن دوره تیراندازی و آمادگی جسمانی برای تفریح درجه کاری مان تجربه کردم، پس از آن در سال ۱۳۸۹ بود که تپانچه بادی را به من نشان دادند تا تیراندازی کنم و در همان تجربه اول حدود امتیاز ۸۵ را زدم.

تمرین ها در کنار کار سخت پرستاری آن هم در دوران کرونا شرایط را سخت تر می کرد. بحران کرونا شیفت های پرستاری را بیشتر می کرد و نزدیک شدن به مسابقات را می طلبید که تمرین ها بیشتر شود اما او باید در دو جبهه تلاش می کرد؛ هم جبهه کرونا و هم جبهه ورزش.

شیفتش که تمام می شد، به زیرزمین نور بیمارستان می رفت، نور کافی نبود، فضا مناسب نبود اما چاره ای هم نبود. عزمش را جزم کرده بود کار کند. هدفش مشخص بود و فرصت کم. حالا نام او برای تیم ملی رفته بود. این بار مسئولیت او را بیشتر می کرد. مسابقاتش فشرده تر شده بود اما حاضر نبود دست از کارش هم بردارد و این تلاش ها بالاخره در المپیک نتیجه داد.

کرونا توانش را یک سال پیش گرفت

او از شرایط سخت کار در بیمارستان می گوید: «من خودم مسئول مراقبت از بیماران کرونایی هستم و با اینکه بچه کوچک دارم اما خودم شخصا بیماران کرونایی را تحویل می گیرم.» ۷ مرداد سال گذشته وقتی بیمار کرونایی را که در اورژانس بستری بود، اینتوبه کرد، خودش فهمید که کرونا گرفته است، آن هم کرونای سخت. دو هفته بستری بود، سه هفته بعدش هم توان نداشت. آنقدر توانش تحلیل رفته بود که نمی توانست اسلحه را بالا بگیرد. در مدت باشگاه ها نیز بسته بود، بدون فشنگ در خانه تمرین می کرد. حاضر نبود در دوران سخت بیماری نیز دست از تمرین بردارد، اما رقابت های سختی پیش رو داشت.

فروغی در سال ۱۳۹۸ دست به کار بزرگی زد و در مسابقات قهرمانی آسیا در دوحه قطر [۲۰۱۹] با حذف قهرمان المپیک به مدال برنز تپانچه بادی ۱۰ متر مردان رسید.

شگفتی این ورزشکار با به سن گذشته ایرانی تمامی نداشت و او یک سال بعد در پایان روزهای سال ۱۳۹۹ به مدال طلای جام جهانی تیراندازی دست یافت.

در مسابقات آنلاین رتبه اول را آورد و در جام جهانی کرواسی نیز که قرار بود در آذربایجان برگزار شود، مقام اول را آورد. حالا دیگر توقعش از خودش بالا رفته بود، وقتی نامش برای تیم ملی در مسابقات المپیک برده شد، می دانست که مسئولیتش این بار فرای آن چیزی است که تا به حال داشته است.

در ۷ ماه گذشته بیمارستان با او همکاری کرد تا تمریناتش را بهتر پیش ببرد. می دانست سخت ترین میدانی که در آن پا گذاشته، حریف های قدر و میدانی بزرگ است. در مرحله اول بین ۵ نفری بود که به فینال راه پیدا کرد اما در مرحله بعد فاصله اش را با حریفانش آنقدر زیاد کرد که جای هیچ شک و شبیه ای باقی نماند؛ او مدالی به گردن انداخت که به قول خودش آن را به کادر درمان تقدیم کرده است.

«من از دوران بچگی یک بیماری قلبی خفیفی به نام افتادگی دریچه میترا دارم که گاهی دچار لرزش خفیف دست و تپش قلبی می شوم.

از جوانی که خبری از تیراندازی می شنیدم و می دیدم، هیچ گاه به ذهنم خطور نمی کرد بتوانم این رشته را به خاطر لرزشی که دستم دارد، اصلا شروع کنم، به هرحال تقدیر خداوند بود که بعد از سال ها این اتفاق افتاد و من تیرانداز شدم.»

من همیشه پرستار هستم

کار پرستاری همیشه دقت عمل پرستار را می طلبد که این دقت عمل در تیراندازی هم موثر است. از طرف دیگر، بحث آرامشی است که باید در وجود پرستار باشد، تیرانداز هم باید آن را به نوعی داشته باشد، تیراندازی ضمن اینکه آرامش می خواهد، آرامش هم می دهد به همین دلیل پرستاری و تیراندازی به هم نزدیک است.

او یکی از افتخاراتش را کار پرستاری می داند و معتقد است که هر جا باشم و در هر جایگاهی که قرار بگیرم، از اینکه یک پرستار هستم احساس بزرگی می کنم و حتی اگر یک روز رئیس جمهوری هم بشوم، باز هم شیفت های پرستاری ام را می روم.

انگیزه ام دلیل بزرگی است که بتوانم هم به کارم و هم به تیراندازی که عاشقش هستم، برسیم.

جواد فروغی از سال ۱۳۹۲ به مدت دو سال به عنوان پرستار در جنگ سوریه حضور داشت و می گویند آنجا به عنوان امدادگر حضور داشتیم و فرقی نمی کرد مجروح ما ایرانی است یا داعشی. وقتی مجروحی را نزد ما می آوردند، فارغ از هر عقیده ای که داشت، کار درمان را شروع می کردیم.

او مدالش را متعلق به همه مردم سرزمینش می داند و آن را به کادر درمان چه در ایران و چه در دنیا تقدیم می کند و معتقد است از پیام ها و تبریک هایی که از سوی همه پرستاران دنیا دریافت کرده، شیرینی این مدال برایش چند صد برابر شده است.

آیا مدرسه رفتن دانش آموزان از مهر ۱۴۰۰ الزامی است؟

شهروند محسن حاجی میرزایی در حاشیه مراسم افتتاحیه سی و پنجمین اجلاس مدیران و روسای آموزش و پرورش سراسر کشور که در اردوگاه باهنر برگزار شد، درباره روند بازگشایی مدارس گفت: «لازم است تمهیدات بیشتری بیندیشیم و نیروی انسانی را برای کار موثرتر تجهیز و سناریوهای مختلف مرور کنیم.» او با اشاره به اینکه بازگشایی مدارس، همزمان با تغییر دولت است و نگرانیم که تغییر دولت به شروع سال تحصیلی آسیب بزند، تأکید کرد: «یک هدف از برگزاری این اجلاس همین است. تغییر دولت یک نقطه عطف است. طی سال های گذشته تلاش هایی صورت گرفته و اقداماتی را انجام داده ایم و می خواهیم مجموعه اقدامات را مرتب و یافته ها را دسته بندی کنیم تا برای شروعی دیگر آماده شویم. یک سال تحصیلی تمام شده و سال جدیدی قرار است آغاز شود.»

به شرط رعایت فاصله گذاری اجتماعی به مدرسه بروید

وزیر آموزش و پرورش با اشاره به اینکه تقریباً ۳۰ درصد از مدارس جمعیت کمتر از ۵۰ دانش آموز دارند و به شرط رعایت فاصله اجتماعی بدون مشکل می توانند سال تحصیلی را حضوری آغاز کنند، گفت: «برخی مدارس در شهرها تراکم بالاتری دارد و اگر ملزم به رعایت فاصله اجتماعی باشیم، دانش آموزان را در طول هفته تقسیم می کنیم.» حاجی میرزایی تأکید کرد: «سال گذشته هم تجربه کسب کرده ایم و دستورالعمل مقامات بهداشتی مورد توجه قرار خواهد گرفت.»

معلمان واکسن می زنند

به گفته وزیر آموزش و پرورش، واکسناسیون معلمان و رانندگان سرویس مدارس نیز در دستور کار است.

قرار است واکسناسیون معلمان از روز عید سعید غدیر آغاز شود و برای رانندگان سرویس هم به محض کلاس بندی و مشخص شدن مسیر تردد دانش آموزان، قبل از شروع سال تحصیلی واکسناسیون انجام خواهد شد. حاجی میرزایی افزود: «به جهت اینکه با اضافه کردن معلمان غیردولتی، یک میلیون و ۲۰۰ هزار پرسنل فرهنگی داریم، هماهنگی هایی شده تا این امر قبل از پایان مرداد انجام شود.» او درباره چگونگی ثبت نام و اقدام برای واکسناسیون گفت: «چون مسئولیت انجام این کار برعهده وزارت بهداشت است، روز چهارشنبه دکتر رئیسی - سخنگوی ستاد ملی کرونا - در اجلاس شرکت و کیفیت و نحوه اجرا را بیان می کند، البته تلاش می شود قبل از شروع سال تحصیلی انجام شود.»

الزام یا اختیار؛ هر چه ستاد ملی مقابله با کرونا بگوید

حاجی میرزایی در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آیا حضور دانش آموزان از اول مهر در مدارس الزامی است، اظهار کرد: «باید ستاد ملی کرونا در این باره تصمیم بگیرد، البته مطالعات گسترده جهانی و تجربه غالب کشورهای حاکی از آن است که مخاطره ای متوجه دانش آموزان نیست اما دور بودن از مدرسه مخاطرات قطعی دارد. همه تلاش ها در جهت آموزش با کیفیت است.»

۱۰۰ هزار نیرو از طریق تبدیل وضعیت جذب آموزش و پرورش شدند

وزیر آموزش و پرورش درباره تعیین تکلیف و تبدیل وضعیت نیروی انسانی گفت: «تعهد کرده بودیم قبل از پایان دولت تمام کسانی که قبل از ۹۲ به کار گرفته شده بودند، تعیین تکلیف شوند که همه تکلیف شان روشن شده است و آخرین گروه در آزمون شرکت کردند و به دانشگاه فرهنگیان می روند تا آموزش های لازم را طی کنند.» به گفته حاجی میرزایی، بیش از ۱۰۰ هزار نفر از طریق تبدیل وضعیت همچنین ماده ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان را در سال گذشته جذب کردیم و پیش بینی ما این است که طی چند سال آینده به تدریج به آرامشی در حوزه نیروی انسانی دست خواهیم یافت. او افزود: «دوره های آموزشی دانشگاه فرهنگیان یک ساله است، چون برخی از پذیرفته شدگان از قبل هم با ما همکاری می کنند و بنا بر ادامه همکاری است و وقتی یک پودمان را طی می کنند، در کنار استمرار آموزش در همراه در مدارس به کار گرفته خواهند شد. پیش بینی می کنیم که ۵۰ هزار نفر از همراه به صورت رسمی با ما همکاری کنند و مابقی هم که به صورت حق التدریس با ما کار می کردند، حق التدریس شان قطع نخواهد شد.»

آموزش و پرورش ۲۹۰ هزار نیروی انسانی می خواهد

حاجی میرزایی با بیان اینکه ۲۹۰ هزار نیرو مورد نیاز آموزش و پرورش است که به طرق مختلف تأمین می شود، گفت: «جذب از طریق ماده ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان در قانون پیش بینی شده است اما اگر منحصر بخواهیم مسیر کنکور سراسری و دانشگاه فرهنگیان را طی کنیم، چهار سال طول می کشد تا دانش آموختگان وارد سیستم شوند اما از طریق ماده ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان، فارغ التحصیلان دانشگاه های دیگر پذیرش می شوند، یک سال آموزش می بینند و وارد سیستم می شوند که آن هم از مسیر دانشگاه فرهنگیان انجام می شود.»